

Titel: Fjerde Ffsmt.

Citation: "Fjerde Ffsmt.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e11062.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Fjerde Ffsmt.

Om Behandlingen af og Retsmidlerne i de Tager, der i første Instants paa- kjendes af Underretterne.

§ 342.

De i andet Afsnits første Kapitel omhandlede striftlige Sagsfremstillinger og ovrigt striftlige meddelelser mellem Parterne bortfalde, naar Sagen behandles ved Underretten.

§ 343.

Sagssgeren begynder Sagen med at tilstille Underdommeren sin Klage.

I Reglen skal han selv besørge Klagen skriftlig afsatt; dog kan han, naar Sagens Gjenstand er under den i § 354 bestemte værdi, begjære af Underdommeren, at denne skal være ham behjælpelig hermed. Klageskriftet skal, foruden Parternes Navne og Vopæle eller Opholdssteder, indeholde en kort Fremstilling af de Grunde, hvorpaa søgsmaalet slottes, samt en nsiagtig Angivelse af den Paastand, der agtes nedlagt.

Dommeren forsyner Klagestriftet med en Paategning, hvorved Sagen berammes til Foretagelse i et angivet Retsmode. Det bliver herved at iagttage, at Klagestriftet kan for- kyndes for Sagsgte med et Varsel af mindst en Uge. Dog har Dommeren i paatrængende Tilfælde Myndighed til at afkorte Varselet endog til 24 Timer; men i saa Fald maa Klagen indeholde Oplysning om den paaberaabte Grund.

Dokumenter, som Sagsgeren vil benytte, bor i Reglen nævnes i Klagestriftet; lige- ledes bor Sagsgte udtrykkeligt opfordres til at fremkomme med de Dokumenter, han vil be- nytte til sit Forsvar i det første Retsmode.

§ 344.

Klagestriftet tilbageleveres Sagssgeren, som har at sørge for dets betimelige For- kyndelse for Modparten. Gjenpart af Klagestriftet med den samme givne Berammelsespaatægning overleveres i Forbindelse hermed til Sidstnævnte.

§ 345.

Til den berammede Tid møde Parterne. Dommeren har da, forinden Proceduren begynder, at mægle Forlig mellem dem, medmindre Sagen henholder til dem, i hvilke den ved Lov 10de Mai 1d54 § 65 ff. anordnede Forligsmærgling for mægleren i Tyendesagcr har fundet Sted. Kommer Forlig istand, tilfores det Retsbogen.

§ 346.

Kommer Forlig ikke istand, eller skal ingen Forligsmægling foregaa, stride Parterne til mundtlig at udvikle deres Sag for Dommeren uden videre Forberedelse ved Skrift. Sag- søgeren fremlægger det behorigt forkyndte Klagestrift og fremstiller Sagen fra sin Side, hvor- paa Sagsogte har at erklære sig.

Under Sagens Forhandling i Retsmodet bor Dommeren ikke blot fsge at fremkalde tydelige og sandfærdige Forklaringer fra Parternes Side om Sagens Sammenhæng, men han har ogsaa, forsaavidt Parterne ikke møde ved Sagførere, at veilede dem med Hensyn til, hvilke Handlinger eller Beviser de retteft bor foretage eller fremskaffe.

De fra begge Sider fremsætte Paastande protokolleres fuldstændigt, medmindre de i særfiilt skriftlig Fremstilling fremlægges til Protokollen. Forsaavidt Saadant efter Omstændig- hederne maatt? anses fornødent, kan Dommeren foranledige Afsattelsen af saadanne skriftlige Fremstillinger af Paastandene og dertil tilstaa Udsættelse.

Naar Sagens Gjenstand er over den i § 354 bestemte værdi, skulle endvidere Par- ternes Erkceringer over Sagens Sammenhæng, Vidnernes Forklaringer m. v. protokolleres, dog ikke ordret, men efter deres væsentlige Indhold. Det Tilforte oMses og vedkjendes.

§ 347.

Dommeren kan bestemme, om Formalitetsindsigelser skulle forhandles og paakjendes Nrskilt eller i Forbindelse med Realiteten.

Parterne maa derfor altid være beredte paa at forhandle Realiteten i det forste Retsmode.

§ 348.

Paastande kunne forandres, indtil den i § 346 omhandlede Protokollation eller Frem- læggelse til Protokollen af dem er fket, men efter den Tid, forsaavidt Forandringen gaar ud paa Andet end en Frafalden eller Indskrænkning, kun med Rettens Tilladelse.

Finder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagfogte, at han strar skal svare paa de forandrede Paastande, udsættes Sagen.

Sagsogte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§ 101).

§ 349.

Dokumenter maa, hvad enten de paaberaabes i Klagekriftet eller ikke, fremlægges i Retsmodet; dog kan Netten, forsaavidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid for den Sagsogte til at fremskaffe et Dokument, eller at det fra den Sagsogtes Side Fremkomne giver Sagsøgeren Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, udflette Sagen herefter.

Til at gjøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bor der i Reglen gives Modparten den fornødne Tid i selve Retsmodet.

Finder Retten, at dette Sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Dokumentet fremlægges, maa, derfor det ikke med Producentens Samtykke kan udlaanes ham, forsynes med en Gjenpart af samme og gives Adgang til paa Retskriverkontoret at undersøge Dokumentet.

§ 350.

Sagens mundtlige Forhandling skal saavidt muligt søges tilendebragt i eet Retsmode eller dog i Reglen foregaa uafbrudt om end i flere Retsmoder.

Er Sagen moden til Paakjendelse, uden at videre Bevisforelse foregaar, afsiges Dommen. I modfat Tilfælde bestemmes det ved Kjendelse, hvilke Omstændigheder der trænge til at bevises, hvorefter Parterne kunne forestaa deres Beviser, der føres under Slutningsforhandlingen (§§ 179—195). Retten anordner de fornødne Udsættelser.

Efter Slutningsforhandlingen, under hvilken Beviserne fremføres, og Sagen løvrigt udvikles og forklares, afsiges Dom snarest muligt (§ 274).

§ 351.

For Underretter ere Vidner, der bo eller opholde sig udenfor Underretskredsen, ikke pligtige at møde, naar de vilde komme til at reise mere end 9 Mile paa Jernbane eller 3 Mile paa anden Maade — eller en tilsvarende Veilængde delvis paa Jernbane og paa anden Maade — for at naa hen til Retten. Naar et Vidne, der bor udenfor Retskredsen, skal tilbagelægge en længere Vei end 3 Mile paa Jernbane eller 1 Mil paa anden Maade, kan det fordrø Rejseudgiften godtgjort (§ 202). Dog staar det i saa Fald vedkommende Part frit for, derfor han foretrækker dette, at lade Vidnet afhøre for Underdommeren i den Retskreds, hvor det hører hjemme.

Det i § 206 for Vidner bestemte Varfel kan af Dommeren afkortes, naar Omstændighederne tale derfor, endog til 24 Timer.

§ 352.

I Tilfælde af Udeblivelse forholdes efter de ovenfor i §§ 285 til 292 indeholdte Grundsætninger, dog med de Lempelser, som følge af, at ingen Forpligtelse til at fremkomme med Sagsfremstillinger sinder Sted ved Underretten, hvorfor de til Undladelse heraf knyttede særlige Udeblivelsesvirkninger ikke komme til Anvendelse.

§ 353.

§ 353.

Hvor de i de foregaaende Paragrafer giunc Bestemmelser ikke indeholde afvigende Forskrifter, blive de i andet Afsnit om Sagers Behandling for Landsretterne givne Regler at følge med de Indskrænkninger, som flyde af Forholdets Natur.

§ 354.

Naar Sagen, uden Henlyn til de ikke ved Klagestriftets Indgivelse forfaldne Renter Procesomkostninger eller Rettergangsboeder, har en værdi af over 40 Kr., kan den paaankes til den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger.

Er Sagen ikke af den angivne værdi, haves i Reglen intet Retsmiddel imod Underrettens Handlinger. Dog kan Landsrettens Formand, efter et fra vedkommende Part indgivet skriftligt Andragende, hvormed de fornødne Oplysninger maa følge, tillade, at Sagen antages til Paakjendelse, naar den sijsnes at have en almindelig Interesse eller videregaaende betydelige følger for Vedkommende. Herom meddeles der Modparten Underretning.

Naar en fra Underretten indanket Sag er paakjendt af Landsretten, kan den i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Hoiesterets Formand i Forbindelse med 2 af ham tiltagne medlemmer af Retten undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Hoiesteret, naar den skjønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige følger for Vedkommende. Andragende herom fremsættes og behandles paa den i § 304 angivne Maade.

§ 355.

med Hensyn til Tiden for Paaankens Iværksættelse gjælde de i §§ 302—304 givne Regler. Den i sidstnævnte Paragraf omhandlede Bestemmelse om Paaankens Tilstedelighed afgives, iøvrigt i Overensstemmelse med Paragrafens Regler, af Landsrettens Formand i Forbindelse med 2 andre af Rettens medlemmer og er ikke Gjenstand for Paaanke.

Den i § 305 Litr. d angivne Regel finder ogsaa Anvendelse paa Underretssager.

§ 356.

Paaanken iværksættes ved, at den Ankende inden den foreskrevne Frist til Landsretten indleverer og, efterat have faaet det tilbageleveret med paategnet Berammelse af Dagen til Sagens Foretagelse, for Modparten lader forkynde et Klagekrift, der maa indeholde en Angivelse af Ankens Gjenstand og Hensigt og være bilagt med Udskrift af Underrettens Dom og det sammes Retsbog Tilfsrte, samt iøvrigt væsentlig være afsattet i Overensstemmelse med de i § 159 givne Regler.

med Henfyn til Varselet til Modparten og dennes Forpligtelse til at meddele Sag-søgeren Tilvarsstriftkom»ne tilsvarende Bestemmelser til de i §§ 161—162 indeholdte til Anvendelse.

§ 357.

For Sagens Behandling ved Landsretten gjælde ligeledes, med de af Bestemmelserne i §§ 358 og 359 flydende Lempelser, de i 2det Afsnit om Sagens Behandling ved Landsretten givne Regler.

§ 358.

Naar og forsaavidt den afsagte Dom ved Paaanken eller Kontrapaaanken fsges forandret i Realitc,':-, finder en fuldstændig ny Bevisførelse og Sagsudvikling Sted for Landsretten.

Den for Underretten stedfundne Procedure og Bevisførelse er ikke bindende; dog kunne nye Paastande ikke fremsættes for Landsretten, medmindre dette paa Grund af særlige Om-

stændigheder tillades (§ 168), og de for Underretten afgivne protokollerede Erklæringer med Hensyn til Sagens faktiske Sammenhæng ere bindende for Parterne.

Ved Paaanke af Udeblivelsesdomme kunne Omstændigheder, som Parten paa Grund af Udeblivelsen er afskaaren fra at gjøre gjældende, ei heller fremsættes for den overordnede Ret, undtagen hvor der i Henhold til Grundsætningerne i § 327 Nr. 5 vilde være at indromme ny Foretagelse af Sagen, hvis denne var bleven behandlet ved Landsret.

§ 359.

Bevisførelsen foregaar efter de almindelige Regler i andet Afsnit. Vidner og Synsmænd fores derfor i Reglen paany for Landsretten. Dog kunne protokollerede Vidneudsagn for Underretten benyttes ved Landsretten, dersom Landsretten ifølge Sagens Beskaffenhed og øvrige Omstændigheder efter den ene Parts Begjæring finder Fsie til at bestemme, at de skulle gjælde, uden at Vidnerne paany fores for Landsretten.

Hvor efter de almindelige Regler (§ 203) Vidners Afhørelse skulde eller kunde finde Sted ved Underretten, kan Landsretten bestemme, at de ved Underretten allerede afgivne protokollerede Vidneudsagn skulle benyttes, uden at ny Afhørelse behsves.

§ 360.

Besværing til Landsretten over Underrettens Handlinger finder Sted i de samme Tilfælde, i hvilke der over Landsrettens Handlinger kan iværkfættes Besværing til Høiesteret.

Fremgangsmaaden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benytte? ved Besværing over Landsrettens Handlinger.

Besværing kan finde Sted uden Hensyn til Gjenstandens værdi.

Landsrettens Afgjørelse i Anledning af Besværingen er ikke Gjenstand for yderligere Besværing til Høiesteret

§ 361.

Det i tredje Afsnits andet Kapitel omhandlede Retsmiddel, ny Foretagelse af Sagen ved den samme Ret, kan ikke anvendes imod Underretternes Domme og Behandlinger.